

11/9 PÁTEK / FRIDAY
17.00 (5.00p.m.) Dolní Lukavice / zámek

Symfonický orchestr Konzervatoře Plzeň
Jiří Štrunc, *dirigent / conductor*

Věra Bartoníčková, *violoncello*

Joseph Haydn / 1732 - 1809
SYMFONIE D DUR / D MAJOR, „LUKAVICKÁ“, Hob. I: 1
Presto – Andante – Finale. Presto

Joseph Haydn
KONCERT C DUR / C MAJOR PRO VIOLONCELLO A ORCHESTR /
FOR VIOLONCELLO AND ORCHESTRA, Hob. VIIb: 1
Moderato – Adagio – Allegro molto

Jakub Šimon Jan Ryba / 1765 - 1815
SYMPHONIA C DUR / C MAJOR (Němeček 539)
Allegro con brio – Andante poco adagio – Menuetto – Allegro

První symfonie Josepha Haydna, „Lukavická“, Hob. I: 1, vznikla kolem roku 1757 pro kapelu tehdejšího majitele dolnolukavického panství, hraběte Karla Josefa Františka Morzina. Hrabě Morzin trávil léto na svých venkovských statcích, kam ho, jak tomu tehdy bylo zvykem, z Vídně doprovázela i jeho kapela. O hudebnících, kteří byli jejími členy, a o jejím repertoáru je dnes známo jen málo – s výjimkou jména posledního morzinského kapelníka, Josepha Haydna. Ve službách hraběte Morzina byl do května 1761; následujících téměř třicet let ho zaměstnával dvůr knížat Esterházyů.

Koncert pro violoncello C dur, Hob. VIIb: 1 zkomponoval Joseph Haydn pravděpodobně v letech 1761-1765. Obtížný sólový part stylově předjímá raný romantismus; jeho prvním interpretem byl nejspíš skladatelův přítel, esterházyovský dvorní violoncellista Joseph Franz Weigel. Joseph Haydn koncert zanesl do svého seznamu vlastních kompozic. Poté byl téměř dvě stě let nezvěstný – až roku 1961 ho objevil muzikolog Oldřich Pulkert v hudební sbírce hrabat Kolowratů-Krakowských, pocházející ze zámku Radenín na kolowratském panství Hroby u Tábora. Novodobou premiéru měl 19. května 1962 v Praze.

Jakub Šimon Jan Ryba napsal celkem třicet pět symfonií a serenád, ze kterých se dochovala jen jedna kasace a *Symphonia in C maj*. Jediný dochovaný opis této skladby, podepsaný Wenc. Heidelberg, vznikl na počátku 19. století v Příbrami. Dnes je ve sbírkách Národního muzea – Českého muzea hudby, kam se dostal jako součást hudební sbírky skladatele, profesora Pražské konzervatoře a výtečného varhaníka Ondřeje Horníka (1864 - 1917). Horník systematicky shromažďoval noty, které na pražských i venkovských kůrech „překážely“ zastáncům dobové cecilské reformy, jejímž cílem bylo očištění duchovní hudby od světských elementů. Zasloužil se tak i o záchranu Rybovy *Symphonii in C maj*, která zřejmě vznikla v době autorova mládí. Formálně i stylově náleží období raného klasicismu; mezi nepočtenými symfoniemi českých kantorů patří k nejlepším.

Michaela Freemanová

Věra Bartoníčková absolvovala Konzervatoř Pardubice ve třídě Josefa Krečmera a Janáčkovu akademii múzických umění v Brně u Bedřicha Havlíka a Václava Horáka. Díky stipendiu Norského státního vzdělávacího fondu studovala v letech 1999 - 2001 na Hudební fakultě Univerzity ve Stavangeru.

Během studií se zúčastnila mnoha mistrovských kurzů, např. u Pietera Wispelweye, Ralpa Kirschbauma (Norsko), Jiřího Barty (Telč, CZ), Lowri Blake (Dartington, Anglie) a Matze Rondina (Švédsko). Působila např. ve Státní filharmonii Brno, Stavanger Symphony Orchestra a Trondheim Symphony Orchestra. V současnosti se věnuje především komorní hře a pedagogické činnosti, od roku 2002 vyučuje na Konzervatoři Plzeň.

Jiří Štrunc vystudoval hru na housle na plzeňské konzervatoři a obor dirigování na AMU v Praze. V roce 1993 absolvoval studijní pobyt na Guildhall School of Music v Londýně a mistrovské kurzy u Helmutha Rillinga (1992 - 1993 Praha, Stuttgart, USA). Získal řadu ocenění na dirigentské soutěži Pražského jara 1995 (cena pro nejlepšího českého účastníka, Cena Nadace Gideona Kleina, Cena na památku dirigenta Rafaela Schächtera a Cena hlavního města Prahy). V letech 1996 - 2000 působil jako dirigent a šéfdirigent Karlovarského symfonického orchestru, od roku 1997 je stálým dirigentem opery Divadla J. K. Tyla v Plzni, kde řídil již 50 operních titulů, z nichž více než polovinu nastudoval. (Např. operu Zdeňka Lukáše *Veta za vetu* ve světové premiéře). V letech 2003 a 2005 řídil více než 40 představení při hostování plzeňské opery v Japonsku. Pedagogicky působil na pražské AMU a Konzervatoři Plzeň. Soustavně se věnuje také symfonické hudbě. V sezóně 2010/2011 byl šéfdirigentem Karlovarského symfonického orchestru, jehož je stále hlavním hostujícím dirigentem. Od roku 2004 pravidelně spolupracuje s Gunma Symphony Orchestra a Yamagata Symphony Orchestra (Japonsko) a s řadou domácích symfonických orchestrů (Plzeňská filharmonie, Pražská komorní filharmonie, Jihočeská komorní filharmonie a další). V posledních letech hostoval u Nürnberger Symphoniker, FOK a Filharmonie Bohuslava Martinů ve Zlíně, jako operní dirigent se představil v Národním divadle v Praze. Ve Státní opeře Praha se poprvé uvedl v roce 2003 a v roce 2006 tu nastoupil do stálého angažmá.

SYMFONICKÝ ORCHESTR KONZERVATOŘE PLZEŇ byl založen roku 1964. V jeho čele často stáli nejvýznamnější plzeňští dirigenti, působící v Plzeňském rozhlasovém orchestru (dnešní Plzeňské filharmonii) a za dirigentským pultem orchestru opery Divadla J. K. Tyla v Plzni – Antonín Devátý (od roku 1965), Josef Blacký (70. léta) Jiří Malát (od roku 1982), Jiří Štrunc (od roku 1992). Orchester dává studentům příležitost prvních zkušeností s orchestrální hrou. Za dobu své existence nastudoval a veřejně doma i v zahraničí provedl řadu skladeb světového repertoáru.